

COMMISSIE VOOR DE FINANCIËN EN DE BEGROTING

COMMISSION DES FINANCES ET DU BUDGET

van

du

DINSDAG 19 MEI 2009

MARDI 19 MAI 2009

Namiddag

Après-midi

La séance est ouverte à 14.57 heures et présidée par M. François-Xavier de Donnea.
De vergadering wordt geopend om 14.57 uur en voorgezeten door de heer François-Xavier de Donnea.

01 Question de M. Jean-Luc Crucke au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "les retards de paiement des zones de police" (n° 13167)

01 Vraag van de heer Jean-Luc Crucke aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de achterstallige betalingen van de politiezones" (nr. 13167)

01.01 Jean-Luc Crucke (MR): Monsieur le président, monsieur le vice-premier ministre, voilà quelques semaines, je questionnais par écrit le ministre de l'Intérieur sur les arriérés de loyer dus par les zones de police pour l'occupation de bâtiments fédéraux non encore cédés ou repris par ces zones. Au 31 décembre 2008, le montant total dû se chiffrait à 3.255.000 euros.

Comment expliquer ces retards dont certains datent de 2005? Quelles justifications les zones de police avancent-elles? Des procédures de récupération sont-elles entamées? Des citations judiciaires ont-elles été lancées?

À la lecture du tableau qui m'a été communiqué, j'avoue ma surprise de ne pas retrouver la zone à laquelle j'appartiens, c'est-à-dire la zone de police des Collines (Lessines, Flobecq, Ellezelles, Frasnes-lez-Anvaing), sachant que nous ne payons rien depuis des années. Pourquoi? Certains se disent propriétaires, sans l'être véritablement, et ne veulent pas payer alors que d'autres disent qu'ils ne le seront jamais vu qu'ils n'ont pas opiné au bon moment.

Dès lors, qu'en est-il pour cette zone des Collines? Quel est le montant de l'indu pour ne pas parler de loyer en de telles circonstances, mais plutôt de créances et de dettes? La liste qui m'a été communiquée est-elle complète et exhaustive?

01.02 Didier Reynders, ministre: Monsieur le président, monsieur Crucke, la Régie des Bâtiments est chargée de conclure des contrats de location avec les zones de police, les loyers étant versés au Fonds des ex-gendarmeries, géré par le SPF Intérieur qui assure le suivi des paiements. La Régie des Bâtiments n'étant pas responsable de ce suivi, elle ne peut pas expliquer les retards de paiement des zones de police. La rédaction des contrats de location et de leurs avenants a été prise en charge par la Régie des Bâtiments, sur base d'un montant de loyer fixé par les services de la documentation patrimoniale du SPF Finances.

La grande majorité des zones de police qui ont renoncé au transfert de leurs bâtiments et qui les ont provisoirement occupés, ont signé des contrats de location. Certaines zones n'ont pas signé de contrat pour différentes raisons comme, par exemple, le montant du loyer ou les conditions du contrat de location.

Vous trouverez, en annexe à ma réponse, la liste de ces zones, ainsi que les dates des citations judiciaires et des mises en demeure déjà lancées par la Régie des Bâtiments. Je citerai les communes de Frasnes-lez-Anvaing et de Flobecq, dans la zone des Collines. Pour cette dernière commune, la zone de police conteste le montant du loyer demandé et sollicite une négociation bilatérale et équitable. La Régie des Bâtiments a introduit la mise en demeure le 19 septembre 2007.

Nous recherchons actuellement des solutions pour ces cas problématiques par l'entremise d'un avocat ou

en proposant le paiement d'une redevance.

Comme je l'ai dit, en ce qui concerne trois bâtiments de la zone de police des Collines, cette dernière a contesté le montant demandé et a sollicité une négociation bilatérale et équitable. De plus, le 3 février 2009, la zone de police des Collines a déposé une citation devant la première chambre du tribunal de première instance de Tournai pour que ces trois bâtiments lui soient transférés avec effet rétroactif au 1er janvier 2003.

Les pistes envisageables et raisonnables pour les parties sont actuellement analysées au sein de la Régie des Bâtiments. Et comme promis, je vous remets la liste dont j'ai fait mention.

01.03 Jean-Luc Crucke (MR): Monsieur le président, je remercie le vice-premier ministre pour la qualité de la réponse. Je ne manquerai pas d'analyser les dettes des zones ainsi que leur contentieux.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

02 Vraag van de heer Willem-Frederik Schiltz aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de overdraagbaarheid van uitgaven voor energiebesparing" (nr. 13224)

02 Question de M. Willem-Frederik Schiltz au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "le report des dépenses en vue d'économiser l'énergie" (n° 13224)

02.01 Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag gaat over de overdraagbaarheid van uitgaven voor energiebesparing. Zoals u weet, kunnen de belastingplichtigen sinds 2003 voor een aantal energiebesparende uitgaven een belastingvermindering krijgen. Het gaat over personen die investeren in werken uitgevoerd door een geregistreerde aannemer. In 2010 kunnen zij die inbrengen op hun belastingaangifte voor de personenbelasting.

Wanneer een woning al ten minste vijf jaar in gebruik is genomen, de belastingplichtige in 2009 besparende uitgaven doet en bij de belastingvermindering de drempel van 2.770 euro of 3.600 euro overschrijdt, mag hij het overschot overdragen naar de drie volgende belastbare tijdperken. Dat betekent dat eigenaars van woningen die minder dan vijf jaar oud zijn, nieuwbouwwoningen, hun investeringskosten niet mogen spreiden.

Mijn vraag is evident. Waarom worden de eigenaars van nieuwbouwwoningen hierin gediscrimineerd?

02.02 Minister Didier Reynders: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Schiltz, nieuwe woningen moeten momenteel al voldoen aan strenge normen inzake energieprestaties, die door de Gewesten worden vastgelegd. Deze voordelen op de nieuwbouwwoningen toepassen, zou een ongegrond buitenkanseffect kunnen doen ontstaan.

In België werden de meeste woningen echter gebouwd voor de invoering van de normen inzake isolatie. Het is dan ook van groot belang dat belastingplichtigen worden aangemoedigd om zo snel mogelijk te investeren in het energiezuiniger maken van die bestaande woningen door in een keer het dak te isoleren, isolerende beglazing te plaatsen en de oude stookketel te vervangen.

Om de financiering van al die energiebesparende uitgaven draaglijker te maken, is er een interestbonificatie en een nieuwe belastingvermindering ingevoerd voor de interest op de lening die wordt aangegaan om die uitgaven te betalen.

Daarbij is er voor bestaande woningen de mogelijkheid om het bedrag van de belastingvermindering voor energiebesparende uitgaven, dat het maximum bedrag overschrijdt over te dragen naar de drie volgende jaren. De regering acht het onderscheid dat ter zake wordt gemaakt tussen bestaande woningen en nieuwbouwwoningen dan ook gerechtvaardigd.

Wij proberen aan te zetten tot investeren in oude woningen, niet alleen door een belastingvermindering maar ook door een belastingkrediet gedurende het relanceplan. Er is ook een interestbonificatie voor degenen die een lening moeten aangaan voor dergelijke werken. Ons beleid komt erop neer inspanningen te doen voor degenen die oude gebouwen vernieuwen en isoleren.

02.03 Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Mijnheer de minister, dat is natuurlijk een zeer heuglijke maatregel. U mag mij niet verkeerd begrijpen. Ik kan begrip opbrengen voor het onderscheid dat u maakt, gelet op het feit dat het gaat om een gewestelijke maatregel, die vijf jaar oud is, enzovoort.

Mensen die hun oude woning renoveren en meer inspanningen doen om hun woning nog milieuvriendelijker te maken dan wat strikt wettelijk genomen wordt verplicht, kunnen daarvan wel profiteren, maar iemand die een nieuw huis bouwt komt voor die extra inspanningen niet in aanmerking en blijft steken op de vooropgestelde minimumnorm.

Ik heb misschien iets te voorbarig het woord discriminerend in de mond genomen. Ik begrijp dat de regering een begrijpelijk criterium hanteert. De minister van Financiën moet altijd meer geld uitgeven voor fantastische maatregelen, maar ik betreur dat de bouwers van nieuwe woningen niet extra worden gestimuleerd om energiebesparend te investeren.

02.04 Minister Didier Reynders: Er zijn ook specifieke maatregelen voor passieve huizen. Een extra inspanning kan worden gedaan door een betere isolatie aan te brengen dan de wettelijke norm oplegt. Het is toch normaal dat geen incentive wordt gegeven, louter voor de versterking van de normen. Dat is misschien een taak voor de Gewesten om strengere normen voor nieuwe woningen in te voeren. Daarna kan de Kamer echte inspanningen voor passiefwoningen leveren. Het is echter normaal om voor de normale toepassing van de normen geen stimulans te geven, maar de Gewesten kan misschien nog strengere normen invoeren. Ik begrijp uw redenering.

02.05 Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): De snelste weg gaat natuurlijk altijd via de portemonnee. Bedankt voor uw antwoord.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

03 Vraag van mevrouw Tinne Van der Straeten aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "het energieprestatiecertificaat voor federale publieke gebouwen" (nr. 13282)

03 Question de Mme Tinne Van der Straeten au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "le certificat de performance énergétique pour les bâtiments publics fédéraux" (n° 13282)

03.01 Tinne Van der Straeten (Ecolo-Groen!): Mijnheer de minister, sinds januari 2009 moet in Vlaanderen elk publiek toegankelijk overheidsgebouw van 1.000 m² over een energieprestatiecertificaat beschikken. Uiteraard vallen ook de federale publieke gebouwen in Vlaanderen onder die maatregel.

Hiermee wordt uitvoering gegeven aan de Europese richtlijn 2002/91/EG, die werd omgezet in een besluit van de Vlaamse regering goedgekeurd op 20 april 2007.

Een energieprestatiecertificaat geeft een kengetal aan het gebouw of, met andere woorden, een beoordeling van de al dan niet energiezuinigheid van het gebouw ten opzichte van vergelijkbare gebouwen. Dat certificaat moet worden uitgehangen op een plaats die zichtbaar is voor het publiek.

Ten eerste, kunt u een stand van zaken geven met betrekking tot de certificering van de federale publieke gebouwen in Vlaanderen, die aan het energieprestatiecertificaat moeten voldoen? Hoeveel gebouwen hebben een dergelijk certificaat nodig? Hoeveel van de gebouwen beschikken reeds over dat certificaat?

Ten tweede, wat vertelt in het algemeen het energielabel over het gemiddelde energieverbruik van onze federale publieke gebouwen?

Ten slotte, welke tien publiek toegankelijke federale overheidsgebouwen scoren het slechtst op basis van het energielabel? Wat is hun energieverbruik? Is er bij de gebouwen een energie-audit uitgevoerd? Zo ja, wat waren de resultaten en de energie-investeringen die hierop werden gebaseerd? Zo neen, wanneer zijn er energie-audits en energiebesparende investeringen gepland bij die gebouwen?

03.02 Minister **Didier Reynders**: Mijnheer de voorzitter, ik heb details over de gebouwen.

In totaal werden in Vlaanderen 134 federale publieke gebouwen met een oppervlakte groter dan duizend vierkante meter geïdentificeerd, waarvoor volgens de Europese richtlijn 2002/91 EG een certificaat moest worden opgemaakt.

Hierna zal ik een overzicht geven van het aantal betrokken complexen per provincie: Vlaams-Brabant 16 complexen, Antwerpen 31, Oost-Vlaanderen 33, West-Vlaanderen 35 en Limburg 19. Tijdens het jaar 2008 heeft de Regie der Gebouwen het initiatief genomen om voor al die gebouwen energieprestatiecertificaten op te maken. Voor de betrokken gebouwen in de provincies Vlaams-Brabant, Antwerpen, Oost- en West-Vlaanderen waren de certificaten begin 2009 beschikbaar, zoals gevraagd in de Vlaamse regelgeving ter zake, en werden ze bezorgd aan de gebruikers van de gebouwen om te worden uitgehangen ter informatie van het publiek. Door omstandigheden is er enige vertraging opgetreden in de opmaak van de certificaten voor de betrokken gebouwen in de provincie Limburg. Dat is alleen in Limburg.

Het certificaat, zoals uitgedacht door de Vlaamse administratie, vermeldt het energieverbruik in kilowatt per vierkante meter, een reeks adviezen voor de gebruikers, de beheerders en de installateurs, alsook een vergelijking tussen het verbruik van het complex en het kengetal van een vergelijkbaar gebouw.

Voor de vier eerste provincies – vermits er voor Limburg nog geen resultaten beschikbaar zijn – kan men in het algemeen besluiten dat de complexen van de federale overheid qua verbruik in kilowatt per vierkante meter vrij gunstig scoren ten opzichte van de waarde van een kengetal – benchmark – van een vergelijkbaar gebouw. We halen dus goede prestaties in vergelijking met andere gebouwen met dezelfde karakteristieken.

Ik heb ook een overzicht van de tien slechtst presterende complexen in de provincies Vlaams-Brabant, Antwerpen, Oost- en West-Vlaanderen, waarvoor de certificaten reeds zijn opgesteld. Ik zal u de lijst geven. Daarop staan het gerechtshof van Mechelen, het administratief centrum van Zelzate, het vredegerecht van Lier, het medisch centrum van Antwerpen, de dienst Financiën in Aalter, de dienst Financiën in Denderleeuw, het administratief centrum van Kontich, de dienst Directe Belastingen en btw van Herentals, de jeugdrechtsbank en het parket van Turnhout en het administratief centrum van de BOB-brigade en Financiën in Geel. Ik heb dus een lijst van tien gebouwen, met de referentie en het aantal kilowatt per vierkante meter.

Bijkomende energie-audits en specifieke investeringen voor energiebesparing zijn in de toekomst denkbaar binnen het kader van de inspanningen die de Regie der Gebouwen levert om, waar mogelijk, haar gebouwen en installaties energetisch performanter te maken.

Er is nog een vertraging in Limburg. Ik heb een lijst van de tien slechtst presterende complexen te uwer beschikking.

03.03 **Tinne Van der Straeten** (Ecolo-Groen!): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitgebreid en gedetailleerd antwoord.

Het verbaast mij alleen dat u zegt dat inspanningen denkbaar zijn. Ik zou zeggen dat inspanningen urgent zijn.

U hebt misschien kennisgenomen van de resultaten van het VBO-forum inzake energie-efficiëntie, waarbij Thomas Leysen de overheid oproept om het voortouw te nemen inzake de energie-efficiëntie van gebouwen.

De studie die door de heer Leysen werd voorgesteld, ging uit van een kostenbesparing van 4,5 miljard, alleen al op het vlak van energie-efficiëntie.

U moet de koe bij de horens vatten. De federale instelling Fedesco heeft als opdracht te zorgen voor energie-efficiëntie. U hebt een collega in de regering die bevoegd is voor Klimaat en Energie.

03.04 Minister **Didier Reynders**: Misschien.

03.05 **Tinne Van der Straeten** (Ecolo-Groen!): Tot nader order zetel ik in het federaal Parlement, dat niet

geteisterd zou mogen worden door enige verkiezingsblues, en is deze regering nog aan het werk.

Ik denk dat het belangrijk is dat, nu die lijsten er zijn – en ik hoop dat ze ook bestaan voor de andere federale gebouwen, op welk grondgebied ze dan ook zijn gelegen zijn –, er zo snel mogelijk initiatieven worden genomen op zo kort mogelijke termijn. U moet niet alleen knikken, u moet daar vooral iets aan doen.

03.06 Minister **Didier Reynders**: Dat is al het geval. U hebt de lijst gezien. In vergelijking met andere gebouwen is het een heel goede prestatie. U hebt ook gevraagd naar de tien slechtst presterende gebouwen. Ik heb gezegd dat we goede prestaties hebben in vergelijking met alle gebouwen in dezelfde streek.

03.07 **Tinne Van der Straeten** (Ecolo-Groen!): Mijnheer de minister, ik neem toch aan dat we mekaar goed begrijpen. Als we investeringen zullen doen, zullen we dat doen waar ze economisch en energetisch het meest efficiënt zijn. Vandaar mijn vraag naar de tien slechtste gebouwen. Als we verdere inspanningen leveren, moeten we immers daarnaar kijken.

Ik meen dat het urgent is om maatregelen te nemen en niet alleen maar denkbaar.

03.08 Minister **Didier Reynders**: Het is een kwestie van terminologie, maar daarover kunnen we akkoord gaan. Het is denkbaar en urgent.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

04 **Vraag van de heer Dirk Van der Maelen aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de handhaving van het financieringsverbod in ondernemingen die landmijnen en clustermunitie produceren" (nr. 13184)**

04 **Question de M. Dirk Van der Maelen au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur l'interdiction de financement dans les entreprises qui produisent des mines terrestres et des bombes à sous-munitions" (n° 13184)**

04.01 **Dirk Van der Maelen** (sp.a): Mijnheer de minister, op 20 maart 2007 keurde het Belgisch Parlement unaniem een wet goed die investeringen in antipersoonsmijnen en clustermunitie verbiedt. De wet verplicht de overheid een lijst op te maken van bedrijven die betrokken zijn bij de productie van clustermunitie of landmijnen. Deze lijst moest op 1 mei 2008 publiek worden gemaakt. Tot op vandaag is er van die lijst geen spoor. Ook de controle van de wet blijft problematisch. Hoe en door wie de wet moet gecontroleerd worden, is nog steeds niet bepaald.

Netwerk Vlaanderen heeft een onderzoek gedaan dat op 8 mei werd bekendgemaakt. Uit het onderzoek blijkt dat de banken Fortisbank, Dexiabank, Delta Lloyd Bank, Citibank en Bank Degroof in België beleggingsfondsen aanbieden die investeren in verschillende producenten van clustermunitie.

Het is dus hoog nodig, mijnheer de minister, dat u uitvoering geeft aan die wet. Ik heb twee vragen voor u.

Ten eerste, waarom is de lijst van bedrijven die betrokken zijn bij de productie van clustermunitie of landmijnen nog steeds niet gepubliceerd? Indien u van plan bent om deze lijst te publiceren, wanneer mogen wij die dan verwachten?

04.02 Minister **Didier Reynders**: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Van der Maelen, sedert 2008 word ik geregeld ondervraagd over de uitvoering van artikel 2 van de wet van 20 maart 2007 inzake het verbod op de financiering van de productie, van het gebruik en het bezit van antipersoonsmijnen en clustermunitie.

Ik verwijs dus naar mijn antwoorden op vorige parlementaire vragen, inzonderheid de parlementaire vragen nr. 206 van 2 juni 2008 van volksvertegenwoordiger Hendrik Bogaert en nr. 1.001 van 18 januari 2008 van uzelf, de mondelinge vragen nr. 4.898 van 24 april 2008 van volksvertegenwoordiger Wouter De Vriendt, nr. 4.010 van 25 april 2008 van volksvertegenwoordiger Bert Schoofs en nr. 4.903 van 25 april 2008 van volksvertegenwoordiger Bruno Tuybens. Ik verwijs ook naar de mondelinge vraag van senator Mahoux op 31 januari 2008.

Ik vestig nogmaals uw aandacht erop dat deze wet alle ondernemingen beoogt die actief zijn in de sector van de antipersoonsmijnen en submunitie. Zij viseert eveneens de meerderheidsaandeelhouders van deze ondernemingen en de instellingen voor collectieve beleggingen die investeren in de door hen uitgegeven financiële instrumenten. Het doel van de wetgever in 2007 was de financiering van deze illegale activiteit te beletten. Om dit te bereiken heeft de wetgever aan de Koning de bevoegdheid gegeven de modaliteiten vast te stellen van de publicatie van een openbare lijst van ondernemingen die deze activiteit uitoefenen.

Deze openbare lijst zal de ondernemingen weergeven waarvan aangetoond is dat zij een van de door de wet van 20 maart 2007 verboden activiteiten uitoefenen. Zodra een onderneming op de lijst staat, zullen de financiële instellingen de uitvoering van elk lopend contract dienen te stoppen, voor zover dit contractueel mogelijk is of iedere vorm van financiële ondersteuning dienen te weigeren, namelijk kredieten, bankwaarborgen en de verwerving voor eigen rekening van financiële instrumenten die uitgegeven zijn door deze ondernemingen. Het verbod van financiering zal echter niet van toepassing zijn op welbepaalde projecten van een onderneming die voorkomt op de openbare lijst, voor zover de financiering geen enkele van de verboden activiteiten beoogt.

Artikel 2 van de wet van 20 maart 2007 vervolledigt artikel 8 van de wet van 8 juni 2006 houdende de regeling van de economische en individuele activiteiten met wapens.

Het past dus artikel 2 te lezen en uit te voeren rekeninghoudend met de wettelijke context waarin het zich inschrijft en dus inzonderheid in het raam van de bevoegdheden die door de wetgever in het bijzonder werden toegekend aan de autoriteiten daartoe aangeduid door de wet van 8 juni 2006.

Zo heeft artikel 36, eerste lid, van de wet van 8 juni 2006 een federale wapendienst opgericht bij de FOD Justitie. Punt 3 van die bepaling vertrouwt in het bijzonder aan die dienst, geplaatst onder het gezag en de verantwoordelijkheid van de minister van Justitie, de taak toe hem, in uitvoering van de wet, het besluit en de maatregelen voor te leggen, eventueel in overleg met de verschillende betrokken sectoren en autoriteiten.

Artikel 37, dat een adviesraad voor wapens opricht, geeft eveneens de mogelijkheid aan de minister van Justitie die te raadplegen over ieder ontwerp van besluit ter uitvoering van de wet of over ieder ontwerp van wijziging van de wet. Daar de minister van Justitie door de wet als verantwoordelijke autoriteit voor de toepassing van de hele wet werd aangeduid, en de wetgever hem de nodige administratieve middelen heeft gegeven om dat te doen, meen ik dat het initiatief en de bevoegdheid om een ontwerp van koninklijk besluit in te dienen bij de Koning in uitvoering van artikel 8, vierde lid, van de wet van 8 juni 2006, gewijzigd bij artikel 2 van de wet van 20 maart 2007, tot zijn bevoegdheid behoort.

Mijnheer de voorzitter, in dat raam heb ik op 22 februari 2008 een brief aan de minister van Justitie gericht. Ik blijf te zijner beschikking om hem een opbouwend voorstel voor te leggen. Maar ik zou dat misschien kunnen herhalen met een nieuwe brief aan mijn collega van Justitie. Ik zal daarover de volgende maanden misschien nieuwe vragen krijgen.

04.03 Dirk Van der Maelen (sp.a): Mijnheer de minister, ik reken erop dat u die brief schrijft naar uw collega, de minister van Justitie. Sta mij toe even erop te wijzen dat u op mijn vraag van 18 januari 2008 hebt geantwoord: "Momenteel wordt het KB ter uitvoering van artikel 2 van de wet van 20 maart 2007 voorbereid. In dit onderwerp zullen eveneens de toezichthoudende instanties worden bepaald".

De minister van Financiën zegt dat het niet zijn bevoegdheid is, maar die van zijn collega van Justitie. Daarom wil ik de regering aansporen zo spoedig mogelijk de nodige koninklijke besluiten te nemen, zodat wij de lijst van de bedrijven krijgen en de bevoegde minister kennen. Volgens mij gaat het hier over wetgeving die tot doel heeft de financiële sector te reguleren, en dat is overduidelijk de bevoegdheid van de minister van Financiën.

Of de minister van Financiën mocht van oordeel zijn dat hij die bevoegdheid wil afstaan aan andere collega's, maar daarvoor staat hij niet bekend. Hij is iemand die jaloers toeziet op het respecteren van zijn eigen bevoegdheden. Als de minister van Financiën nu al begint bevoegdheden aan andere ministers af te staan om de financiële sector te reguleren, breken er mooie tijden aan en zal er eindelijk een iets meer progressieve regulering voor de financiële sector komen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

05 Vraag van de heer Dirk Van der Maelen aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de belastingaangifte" (nr. 13317)

05 Question de M. Dirk Van der Maelen au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "la déclaration fiscale" (n° 13317)

05.01 Dirk Van der Maelen (sp.a): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, u hebt in de Kamer twee keer verklaard – de laatste keer toen wij het over het wetsontwerp hadden – dat de Belgen nog steeds hun belastingbrief in het lokale belastingkantoor mogen afgeven.

Mijnheer de minister, ik stel vast dat wij dat weten. Ik krijg echter van diverse zijden vragen, telefoons en mails. Ik zou u derhalve willen verzoeken de Belgen gerust te stellen. U ziet dat het een constructief voorstel is. Ik zou u willen vragen of u niet bereid bent om uw departement de opdracht te geven alle persorganen daaromtrent in te lichten, zodat alle Belgen op de hoogte zijn van het feit dat zij hun belastingbrief in het lokale kantoor mogen afgeven.

05.02 Minister Didier Reynders: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Van der Maelen, zoals ik reeds meermaals in het Parlement heb verklaard, dient de belastingplichtige zijn aangifte in principe naar het scanningscentrum van Gent of Namen te sturen, waar zij met de eventuele bijlagen zal worden ingescand.

Het voorgaande wordt voortaan de algemene regel die in het WIB92 zal worden ingevoegd. Dat was een beslissing van de bevoegde Kamercommissie.

Wel zal dit jaar nog worden aanvaard dat de aangiften in de praktijk nog bij het plaatselijke controlekantoor worden ingediend. Wij zullen aan de hand van de resultaten nagaan of het nodig is om nog met de voornoemde mogelijkheid voor de belastingbetalers door te gaan.

Door de door mij toegestane tolerantie heeft de administratie interne maatregelen getroffen die noodzakelijk zijn om de aangiften bij de plaatselijke controlekantoren naar de scanningcentra te sturen.

Ik vraag mijn administratie over voornoemd feit te communiceren, opdat de belastingplichtige van voormelde mogelijkheid voldoende op de hoogte wordt gebracht. Wij hebben al een eerste persbericht rondgestuurd. Wij hebben ook een persbriefing georganiseerd. Op uw vraag zal ik onmiddellijk en zonder enige twijfel een nieuw persbericht naar alle persorganen sturen.

05.03 Dirk Van der Maelen (sp.a): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister deze maal voor zijn constructieve opstelling.

05.04 Minister Didier Reynders: Het was ook een constructieve vraag.

De **voorzitter**: Ik heb op de Franstalige televisie een reportage gezien waarin mensen werden getoond die door de ambtenaren van Financiën werden geholpen en waarin goed werd uitgelegd dat iemand persoonlijk naar het plaatselijke belastingkantoor kon stappen, niet alleen om zijn belastingaangifte af te geven maar ook om te worden geholpen.

Blijkbaar moeten de Vlaamse media nog enkele inspanningen leveren om de mensen goed te informeren.

Ik heb evenwel ook het antwoord van de minister gehoord.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

06 Question de M. Thierry Giet au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "les post-docs à l'étranger" (n° 13319)

06 Vraag van de heer Thierry Giet aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "postdoctorale studies in het buitenland" (nr. 13319)

06.01 Thierry Giet (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, je voudrais vous interroger sur un aspect particulier des post-doctorats à l'étranger, notamment aux États-Unis.

Je n'ai pas besoin de vous convaincre de l'utilité des post-doctorats pour nos chercheurs et pour la qualité de notre recherche. En effet, ils se rendent là-bas non seulement pour acquérir de nouvelles connaissances dans des secteurs généralement de pointe, mais aussi pour en faire profiter notre enseignement lorsqu'ils reviennent au pays.

C'est souvent grâce à des bourses d'études que nos chercheurs peuvent financer ces post-doctorats. Il existe un nouveau traité entre la Belgique et les États-Unis qui pose un problème fiscal qui n'existait pas au regard du précédent traité datant de 1970. C'est ainsi que certains boursiers, peut-être tous – je n'en sais rien –, se voient maintenant imposés par l'État dans lequel ils résident. En effet, dans la rédaction du nouveau traité, on a employé le terme "rémunération" plutôt qu'un terme équivalent à "bourse d'études". Partant de ce problème, l'administration fiscale de l'État où ils résident les impose.

Cela pose évidemment un problème en termes de vie quotidienne pour ces personnes qui ont déjà un certain âge – je rappelle qui s'agit de post-doctorants –, qui sont parfois déjà mariés ou en couple. Ils ont donc besoin d'un logement plus grand qu'un simple étudiant. Or, on sait que le coût de la vie aux États-Unis est assez élevé.

Il est donc évident que ce traité pose un problème d'interprétation à l'administration fiscale sur place.

Peut-on procéder rapidement à une correction de ce texte? Avez-vous déjà eu l'occasion de prendre des contacts avec vos homologues américains pour régler cette situation et mettre fin aux difficultés rencontrées par nos post-doctorants?

06.02 Didier Reynders, ministre: Monsieur Giet, je peux en partie vous rassurer, le problème étant actuellement traité par mon administration. Le 8 mai 2008, celle-ci a pris contact avec l'administration fiscale américaine afin, d'une part, de connaître sa position concernant l'interprétation de l'article 19 §2 de la convention du 27 novembre 2006 et, d'autre part, de convenir, si nécessaire, d'une interprétation commune basée sur l'article 24 §3. C'est une procédure amiable.

Les autorités américaines n'ont pas souhaité régler ce problème dans un accord amiable qui lèverait, d'une manière générale, les doutes auxquels peut donner lieu l'interprétation de l'article 19 §2. Ces autorités ont, en effet, considéré que l'interprétation et l'application de l'article 19 sont trop liées aux faits et circonstances de chaque cas particulier et doivent être réglées au cas par cas.

Bien que mon administration ne partage pas cette analyse, celle-ci s'est efforcée d'entrer dans les vues des autorités américaines. Elle leur a dès lors soumis les éléments de fait des deux cas particuliers, qui lui avaient été soumis, et a défendu le point de vue selon lequel, dans ces deux cas, les sommes perçues par les chercheurs devaient être exemptées d'impôts aux États-Unis.

Par ailleurs, comme l'administration fiscale américaine tardait à prendre position dans les dossiers particuliers, l'ambassade de Belgique à Washington a directement pris contact avec l'administration pour faire avancer ces dossiers. Il résulte de ces contacts que l'administration fiscale américaine considèrerait plutôt que les personnes concernées sont imposables aux États-Unis sur les sommes qui leur sont versées.

Dans les prochains jours, l'autorité compétente belge va reprendre contact avec le Trésor américain pour essayer de régler ce dossier si possible dans le cadre d'un avenant à la convention du 27 novembre 2006.

Cet avenant viserait également à insérer dans la convention le standard OCDE d'échange de renseignements en supprimant les restrictions prévues au paragraphe 7 du protocole complétant cette convention.

Si, en outre, vous aviez connaissance de cas particuliers, n'hésitez pas à nous les faire parvenir! Nous les joindrions évidemment au dossier déjà examiné par l'administration américaine.

06.03 Thierry Giet (PS): Monsieur le président, je remercie M. le ministre et je l'encourage dans ses efforts.

Je crois en effet que les post-doctorats ne durent pas très longtemps. Si l'exception confirme la règle, les cas particuliers se termineront aussi d'eux-mêmes, mais pour l'avenir, il importe de trouver une solution rapide en la matière.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

07 Vraag van de heer Luc Goutry aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de inhouding van bedrijfsvoorheffing op het vakantiegeld voor gepensioneerden" (nr. 13219)

07 Question de M. Luc Goutry au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "la retenue du précompte professionnel sur le pécule de vacances des pensionnés" (n° 13219)

07.01 Luc Goutry (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik kom nogmaals terug op een probleem dat ik vorig jaar heb aangekaart in verband met de bedrijfsvoorheffing op het vakantiegeld van gepensioneerden.

Mijnheer de minister, daar was vorig jaar veel rond te doen, omdat de mensen uiteindelijk een nadeel ondervonden in plaats van een voordeel en de maand met vakantiegeld minder overhielden dan de andere maanden. Uiteindelijk werd er dan in juni van vorig jaar een koninklijk besluit uitgevaardigd waardoor een rechtzetting werd gedaan en het te veel ingehouden bedrag onmiddellijk werd teruggestort in plaats dat dit twee jaar later zou gebeuren.

Toen werd er ook door uw diensten een nieuw systeem uitgedokterd om dat te vermijden. Dat resulteerde uiteindelijk in een koninklijk besluit tot uitvoering van het Wetboek van Inkomstenbelasting 1992, met name het koninklijk besluit van 5 december 2008 dat op 9 december verscheen in het Staatsblad. Meer bepaald artikel 40 is belangrijk.

Daar wringt echter het schoentje. In artikel 40 wordt immers een tabel gepubliceerd met een soort van schaal gaande van 0 procent tot 39 procent aan bedrijfsvoorheffing die moet ingehouden worden. Vertrekkende van het gewone belastbare maandbedrag van het pensioen kijkt men in welke schaal de persoon valt en men houdt dan zoveel procent op het vakantiegeld in als op de schaal aangegeven staat. Het probleem is echter dat er slechts één schaal bestaat. Men houdt zelfs geen rekening met gezinslast, kinderlast of handicap. Bovendien zit men door die schaal in een soort van welles-nietessysteem.

Ik geef een voorbeeld. Wanneer wij vertrekken van het gemiddelde, een gewaarborgd minimumpensioen voor loontrekkenden bijvoorbeeld, dan is dat 1.219 euro. Dat is het gewaarborgd minimumpensioen voor loontrekkenden. In dat geval bedraagt het vakantiegeld 711 euro. Als men echter die 1.219 euro – nogmaals, een minimumpensioen – op die schaal zet, dan komt men reeds aan 5 procent.

Dat betekent dus dat er op die 711 euro vakantiegeld 5 procent bedrijfsvoorheffing wordt ingehouden, zijnde 35 euro, die eigenlijk niet ingehouden moet worden, want ze zal worden teruggestort aangezien die mensen nooit bedrijfsvoorheffing hebben moeten betalen. Het gaat namelijk om een minimumpensioen en op minimumpensioenen wordt geen bedrijfsvoorheffing geheven. Omdat zij in de nieuwe schaal toch al onder de 5 procent vallen, wordt er in de maand mei een inhouding gedaan op hun vakantiegeld van 5 procent, wat twee jaar later teruggestort zal moeten worden. Met andere woorden, het probleem is deels verholpen, maar we hebben eigenlijk een nieuw probleem geschapen voor al degenen die vroeger geen bedrijfsvoorheffing moesten betalen, want zij moeten die nu wel betalen, al zullen ze dat binnen twee jaar terugkrijgen.

Wij gaan dus van het ene probleem naar het andere en de kwestie wordt niet ten gronde opgelost. We hebben het voor een bepaalde categorie opgelost, namelijk de mensen die door het vakantiegeld plots in een hogere schaal komen en die bedrijfsvoorheffing moeten betalen, maar wij breiden het probleem uit voor al de andere personen die tot nu toe nooit bedrijfsvoorheffing moesten betalen.

Mijnheer de minister, vandaar heb ik de volgende vragen.

Klopt het bericht dat nu, anders dan voorheen, veel meer gepensioneerden, inclusief degenen met een minimumpensioen, reeds bedrijfsvoorheffing zullen moeten betalen op hun vakantiegeld? Ik denk dat het

klopt, want ik heb het juist aangetoond. Indien ja, hoe groot is de groep gepensioneerden die dit jaar voor het eerst bedrijfsvoorheffing moest betalen in de maand mei?

Wat is de motivatie om bij de bepaling van het percentage van die bedrijfsvoorheffing geen rekening te houden met de gezinslasten, de kinderlasten of eventueel de factor handicap?

Bent u bereid om het KB van december te herwerken indien zou blijken dat het leidt tot tal van ongewenste effecten?

07.02 Minister **Didier Reynders**: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Goutry, ingevolge problemen in 2008 inzake de bedrijfsvoorheffing die op het vakantiegeld van de gepensioneerden moet worden ingehouden, heeft mijn administratie een meer structurele oplossing uitgewerkt op grond van simulaties. Deze oplossing werd ingevoerd op de inkomsten betaald of toegekend vanaf 1 januari 2009. Meer bepaald wordt het maandelijks pensioen niet meer samengevoegd met het vakantiegeld voor de berekening van de bedrijfsvoorheffing op dit vakantiegeld. Er werd geopteerd voor een percentage bedrijfsvoorheffing dat gebaseerd is op het bedrag van het maandelijks pensioen. Deze werkwijze is identiek aan deze van de berekening van het vakantiegeld op de bezoldigingen. Bij de berekening van de bedrijfsvoorheffing op het vakantiegeld van werknemers wordt echter nog een vermindering toegekend op basis van de kinderen ten laste. Aangezien het hier gepensioneerden betreft werd afgezien van deze ingewikkelde berekening. Ik wijs erop, mijnheer Goutry, dat ook voor de berekening van de bedrijfsvoorheffing op het vakantiegeld van de werknemers geen vermindering voor gehandicapten wordt toegekend. Het is dus dezelfde regeling voor een bezoldiging als voor een pensioen. Kinderen ten laste zijn toch geen algemene regel bij gepensioneerden.

Mijn administratie beschikt niet over de cijfers van de gepensioneerden die dit jaar voor het eerst bedrijfsvoorheffing moeten betalen op hun vakantiegeld en heeft momenteel ook geen weet van eventuele klachten met betrekking tot dit onderwerp. Het lijkt mij tevens zeer onwaarschijnlijk dat gepensioneerden met een minimumpensioen nu voor het eerst bedrijfsvoorheffing op het vakantiegeld moeten betalen. In het geval van alleenstaanden ligt de minimumgrens waarop 2 procent bedrijfsvoorheffing verschuldigd is immers hoger dan de minimumgrens van het maandelijks pensioen waarop bedrijfsvoorheffing is verschuldigd.

Mocht u mij evenwel gegevens verstrekken van concrete gevallen, dan ben ik bereid deze aangelegenheid verder te onderzoeken.

We hebben een structurele oplossing gevonden, maar het is misschien nog mogelijk om verder te gaan met een aantal aanpassingen, maar, nogmaals, dan volgens hetzelfde principe als voor de bezoldiging. Dat is toch beter voor de berekening van de bedrijfsvoorheffing.

07.03 **Luc Goutry** (CD&V): Mijnheer de minister, dit is het begin van de discussie. Ik wil ze hier echter niet voeren.

Ik ga in op uw suggestie. Ik heb een aantal voorbeelden bij, maar de materie is dermate technisch dat het weinig zin heeft dit nu uiteen te zetten. Ik zal u alles schriftelijk bezorgen, met het verzoek daarop te reageren.

Het was wellicht uw bedoeling niet, maar het heeft geen zin om de mensen die een dergelijk laag pensioen hebben en nooit bedrijfsvoorheffing hebben betaald, nu ongelukkig te maken. Dat kan niet de bedoeling zijn.

Ik zal de voorbeelden laten uitwerken en zal ze u bezorgen.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

La réunion publique de commission est levée à 15.39 heures.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 15.39 uur.